

vilde bryde ind i Danmark og lægge Danmark ind under sine Kræfter, da vilde vi have erklæret, at det var umuligt for Danmark at øve en sejrrig Modstand, og da vilde vi ikke have ofret Titusinder af danske Menneskers Liv paa Forsøg paa en haabløs Kamp.

Altsaa, det er den Fremgangsmaade, det ærede Medlem vilde have anvendt, hvis der havde været Tale om et Landgangs-forsøg. Først skulde de Skibe, som konstaterede et saadant Forsøg, sætte sig til Modstand med de til Raadighed staaende Midler. Lad os som et Tankeeksperiment antage, at der var gjort Forsøg paa Landsætning af Tropper f. Eks. paa Sjællands Kyst. Der ligger en dansk Flotille derude. Den gør i Henhold til Instruksen Modstand, beskyder de fjendtlige Skibe, som forsøger at sætte Tropper i Land. Men samtidig med, at den danske Eskadre aabner Ilden, afgaar der et Telegram til Krigsministeriet: Saa og saa mange fjendtlige Skibe har vist sig og vil gøre et Forsøg paa Landsætning af Tropper paa Sjælland: hvad skal vi gøre? Det ærede Medlem faar som Krigsminister dette Telegram. Han skynder sig at sammenkalde Ministeriet, telefonerer omkring i Byen og faar fat i Ministeriets Medlemmer, gør Forsøg paa at faa fat i de andre Partiernes Ledere og i de andre Autoriteter, som der kan være Tale om at konferere med, og imedens ligger Admiralen i Køge Bugt og skyder paa de fjendtlige Skibe. Lad os antage, at det er en større Styrke, der foretager Forsøget paa Landgang — det er neppe tænkeligt, at en meget uanselig Styrke skulde begynde paa et saadant Foretagende. Resultatet bliver formentlig, at den underlegne danske Eskadre enten maa trækkes tilbage eller bliver skudt ned, og at Fjenden begynder Landsætningen af Tropperne, medens det ærede Medlem sidder og holder Konference i København. Sandsynligheden taler for, at Landsætningen allerede er i Gang, naar det ærede Medlem er kommet til Klarhed over, hvorvidt man skal fortsætte Modstanden eller lade være, og saa sender han et Telegram til de danske landmilitære og sømilitære Myndigheder: Stop! Gør ikke mere Modstand, for det er frugtesløst.

Saa melder der sig et Spørgsmaal: hvis denne Fremgangsmaade virkelig var den, det ærede Medlem vilde have anvendt, hvad skulde saa Tunestillingen til? Tunestillingen kan kun have Mening som en Foranstaltning, med hvilken man vil gøre et alvorligt Forsøg paa efter en Landgang

at hindre Adgangen til København. Hvis det ærede Medlem havde den Opfattelse af et dansk Forsvars Pligt, at det var nok med at fyre nogle Varselsskud ved et Landgangs-forsøg og saa i øvrigt sige Stop og trække sig tilbage, saa var det fuldkommen hen i Vejret at bygge en Befæstningslinie som Tunestillingen. Men Sagen er den, at hele den Forklaring, det ærede Medlem giver, er en ganske umulig Forklaring. Væbnet Modstand mod et Landgangs-forsøg med større eller mindre Styrker betyder Krig med den Magt, der angriber; denne Magt har selv begyndt Krigen. Og Mangel paa Modstand betyder Krig med den anden Part. Men først en Skinmodstand og derefter Opgivelse og Hænderne i Lommen, det betyder Fjendskab og Krig med begge Parter, og det betyder Sagen tabt ved Freden. Det vilde være den umuligste af al umulig Politik.

Det ærede Medlem forbavsedes over, at jeg talte saa meget om Tunestillingen. Han tænkte sig, at jeg havde gaaet i Tunestillingen Aar ud og Aar ind og set paa disse Anlæg. Ja, det er faldet i min Lod at færdes en Del i Egnen ved Tunestillingen. Jeg kom der bl. a. jævnlig, naar jeg holdt Vælgermøder. Jeg fik Lejlighed til at se denne det ærede Medlems militære Storbefdrift vokse op, og jeg fik Lejlighed til at høre, hvad Folk sagde om denne Befdrift, ogsaa hvad det ærede Medlems egne Partifæller sagde, og jeg tror, at hvis der er noget, der har haft den Virkning, at Skællene er faldet fra de radikale Vælgeres Øjne her i Landet, er det det ærede Medlems Opførelse af Tunestillingen. Det ærede Medlem syntes ikke, det var værd at tale om den Overskridelse, der havde fundet Sted ved Anlægget af Tunestillingen; den var anslaaet til 680 000 Kr. og havde kostet 740 000 Kr., og det var egentlig ikke noget at tale om. Nej, paa de Regnskaber spillede 100 000 Kr. ikke nogen stor Rolle. Men Tunestillingen kostede jo ikke 740 000 Kr. For at faa dette Tal glemmer det ærede Medlem at regne med, hvad den kostede i Vedligeholdelse, i Godtgørelse for Jordarealer, til Sløjfning, til Opførelse af Barakker o. s. v. Naar disse Poster kommer til, bliver Udgiften til Tunestillingens Opførelse og Sløjfning omkring 6 Millioner, og det er altid en lille Forskel fra 680 000 Kr. Det ærede Medlem siger, at naar den blev saa dyr, var det, fordi Priserne paa Materialer steg, og det kunde man ikke drømme om, den Gang man planlagde dem. Jeg gør opmærksom paa, at det er ikke en Forklaring, der ellers plejer at gælde som Undskyldning for det ærede Medlem, at Priserne stiger.